

Darko Komac

Darko Komac, rojen leta
1948 v Bavščici pri Bovcu,
je dijak tolminske gimna-
zije. Svoje pesmi je dos-
lej objavil v Objavah,

PEPEL V KRVÍ

Kriki so raztrgali tiho dolino
po grebenih so se vlačile
poslednje sledi
izdajalskega jutra

reviji za li-
teraturo in
umetnost.

Mimohod brezdomcev -

pod nabrekle dlani zemlje
so skrivali zlate uhane
in s povešenimi znamenji
so označili pot svojega bega

Po telesih so jim polzeli
ožgani zmaličeni obrazi
na podplate se jim je lepil
žgoč pepel okamenelih trav
in njihova usta
so iskala požirek vode

Mimohod brezdomcev

goloprse ženske
razbrazdani starci, starke
povešeno cvetje otroških oči

V zenicah jim je plesal ogenj
ogenj in kri
s pepelom na temenih
in grozo pred nočjo stopati dalje
iskati trave
iskati kamen
položiti njegov hlad na ožgana lica
prebresti sajasto reko
in pozabiti KRIKE
POZABITI ognjene KRIKE...

ISKANJE

Ne slutiš
kaj vse sem poljubljal -

zarjavelo železo, razpadajoči kamen,
počrneli bron neznanega junaka,
suho listje in mrtve trave

Z bosimi nogami sem prebredel
ognjeno reko,
da bi na njenem bregu našel tvoje stopinje

njih so bile žejne moje ustnice -
a ti nisi hodila tod

Z rokami sem grebel prod,
da bi našel vsaj daljni odsev
tvojega mimohoda. -

a jalova so bila vsa moja semena iskanja

7

Vrnil sem se -

sram me je bilo ljudi -
zaradi ožganih nog
zaradi razpraskanih rok
zaradi zmaličenega obraza,
ki je v blatu iskal tvoje stopinje

Spreletela me je groza -
v sebi sem nosil mrtveca
in njegove otrdele čeljusti
so nosile tvoj posmeh

Ne slutiš kaj vse sem poljubljal -

votle očnice, njegovo koščeno čelo,
teme in prostor kjer je nekoč bilo srce

Ne verjamem več vate,
ker je vse cvetje zgubilo svoj sijaj -